

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/174/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210449
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612210449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie škody 1.557,80 eur a náhrady nemajetkovej ujmy 311,56 eur t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovanému sa n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania./

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu 27.09.2012 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie náhrady škody 1.557,80 € ako majetkovej ujmy a nemajetkovej ujmy 311,56 €. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako oprávnený subjekt navrhol exekučnému okresnému súdu Liptovský Mikuláš vykonanie exekúcie pre pohľadávku vzniknutú neplnením záväzku zo zmluvy o úvere č. 505800111 povinným L. W.E., A.. XX.XX.XXXX. Súdny exekútor prideliť spisu spisovú značku EX7035/2011 a požiadal Okresný súd Liptovský Mikuláš o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že prejednávaná vec nebola nadmerne právne zložitá a nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný pre posúdenie a rozhodnutie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol dňa 15.08.2011 (konanie začalo 03.05.2011), teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 110 dní). Nesprávny úradný postup charakterizovaný a) nevydaním rozhodnutia v zákonnej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, b) vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Exekučný súd vykonaním postupu podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (preskúmanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu - rozsudku rozhodcovského súdu sp. zn. SR15345/10, vykonateľného 24.03.2011), prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak zásadu legality (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Exekučný súd konal nebol legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa. Všeobecnému súdu, v pozícii exekučného súdu, pri rozhodovaní vo veci samej by takáto právomoc náležala len ak by konal v pozícii meritórneho súdu, odvodzujúceho svoju právomoc od § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. (zákon o rozhodcovskom konaní). Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd dotvárať svoje rozhodovacie oprávnenia, smerujúce k zamedzeniu účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie dlžníka tam, kde neexistujú. Dôsledkom realizácie právomoci všeobecného súdu upravenej v § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. je zrušenie rozhodcovského rozsudku s cieľom autoritatívne

zamedziť jeho účinkom na právne postavenie dlžníka. Zákonné obmedzenie právomoci všeobecného súdu v rámci konania o opravnom prostriedku je proporcionálne k ochrane základného práva žalobcu. Proces aplikácie § 40 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní nie je možné využiť dodatočne cestou kontroly rozhodcovského rozhodnutia exekučným súdom. Exekučný súd opätovným posúdením práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom a dlžníkom. Z pohľadu žalobcu nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená neodstrániteľná prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Tento postup exekučného súdu žalobca hodnotí ako nesprávny, v rozpore s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V uvedenom konaní neexistuje okolnosť, umožňujúca exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Neexistuje okolnosť, umožňujúca vytvorenie stavu zakladajúceho reálnu nevyožiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Majetková škoda 1.557,80 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní, vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu, založeného zmluvou o úvere. Rovnako si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom okresného súdu. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu pohľadávky. Vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote mohol žalobca včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov, smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Ďalšími dôvodmi, podporujúcimi žiadosť žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy sú neexistencia vnútroštátneho účinného prostriedku nápravy, spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, čo vyvolalo u žalobcu, resp. členov riadiacich orgánov spoločnosti a ich majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a v rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatnenia pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo, v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu u žalobcu aj u jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Ako primeranú náhradu majetkovej ujmy si žalobca uplatňuje 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, teda čiastku 311,56 €. Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhrady škody, do podania tejto žaloby žalovaný pozitívne nereagoval. Navrhol tiež, aby súd medzitýmnym rozsudkom vyslovil, že žalovaný zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku žalobcu, vzniknutú neplnením záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX povinným L. W..

Žalovaný v písomnom vyjadrení z 30.09.2013 navrhol zamietnutie žaloby, poukážuc na zmatečnosť podania (neuvedené spisové značky príslušných súdnych konaní, dátumy doručenia podaní súdu a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch). Ústavný súd SR vo viacerých konaniach (napr. II.ÚS 2011/2012, IV.ÚS 366/2012 a tiež IV. ÚS 374/2012) odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a jedným z dôvodov bolo neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu. Nie je jasný titul nároku na náhradu škody. Žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu, spočívajúceho v tvrdených prieťahoch v súdnom konaní. Žalovaný tiež namietol, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Ani v rámci súčinnosti pri predbežnom prerokovaní nároku žalobca neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu alebo možnosť podania ústavnej sťažnosti. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v súdnom konaní; túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Zákonnou podmienkou súdneho konania o nároku na náhrady škody je jeho predbežné prerokovanie (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 23.04.2012 boli žalovanému doručené v ten istý deň. Žaloba na súde bola podaná 27.09.2012, teda pred uplynutím zákonnej 6-

mesačnej lehoty určenej zákonom 514/2003 Z. z.. Napriek viacerým výzvam na doplnenie žiadosti žalovaného na predbežné prerokovanie nároku žalobca reagoval uvedením všeobecných informácií, takže neposkytnutím súčinnosti zmaril možnosť predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne tri podmienky, a to nezákonné rozhodnutie (resp. nesprávny úradný postup), vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) a vzniknutou škodou. Žalobca označil ako nesprávny úradný postup rozhodnutie o poverení exekútora po zákonnej 15-dňovej lehote. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. explicitne uvádza, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu. Žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, nepredložil. Rozsudok Súdneho dvora EÚ Asturcom C-40/08 nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011 uvádza, že 15-dňová lehota na písomné poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu a rozhodcovskej komisie a zmiery nimi schválené). V znení znení účinnom pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“. Novelizácia tohto zákonného ustanovenia vložením slov „rozhodnutie rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo jeho mylným interpretáciám. Súd ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku pred 01.06.2011 správne aplikoval aj na rozhodcovské rozsudky. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/02, v zmysle ktorého Ústavný súd SR nedodržanie lehôt, uvedených v zákone, nepovažuje automaticky na porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem zbytočné prieťahy, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je autonómnym pojmom, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. Rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie si vyžaduje skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Nesprávnym úradným postupom sú tie prípady vzniku škôd, ktoré sú vyvolané inou než rozhodovacou činnosťou orgánov verejnej moci. Žalobca si v súvislosti so zaniknutím návrhu na vydanie poverenia uplatnil svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili zamietajúcim rozhodnutím, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup (rozsudok NS ČR z 29.06.1999 sp. zn. 2Cdo 129/1997, NS SR sp. zn. 4Cdo/24/2004, uznesenie NS ČR z 25.08.2009, sp. zn. 25Cdo/1018/2007). Poukázal na § 44 ods. 2 Exek. por. účinného od 01.06.2011 a na nevyhnutnosť konštatovania nezákonnosti rozhodnutia príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v konaní o opravnom prostriedku. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale týka sa prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu a skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (uznesenie ÚS SR z 03.03.2011, č. k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenie NS SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, 3MCdo/11/2010 a 5Cdo/291/2010). Z existencie prieťahov v súdnom konaní môže konajúci súd pri rozhodovaní o náhrade škody v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. vychádzať len v prípade, ak boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní (ak sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní), právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalobca si vo vzťahu k tomuto predpokladu nesplnil povinnosť tvrdenia ani povinnosť tvrdenie preukázať. V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. žalovaný vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody pri každom uplatnenom nároku žalobcu, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, teda 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. K materiálnej škode uplatnenej žalobcom žalovaný uviedol, že nebola preukázaná jej existencia ani výška. Žalobca vyčíslil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov bez uvedenia, či ide o skutočnú škodu, alebo o ušlý zisk. Pri vyčíslení nároku na náhradu materiálnej škody žalobca nepreukázal existenciu dlžníka, existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí

žiadosti o udelenie poverenia ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae, odkazujúc na uznesenie KS v Trnave z 31.05.2012, sp. zn. 10CoE/308/2011, či uznesenie KS v Žiline z 11.07.2012 sp. zn. 20CoE/94/2012. Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul, podaním žaloby na súd, čo nevykonal. Žalobca ako spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, náklady na jeho prevádzkovanie, správu a údržbu mu vznikli bez ohľadu na tvrdené prietahy. K výške náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný citoval ustanovenie § 17 ods. 2 a § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. a poukázal na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú, lebo im ujma priamo nevzniká. Žalobca uvádzaný zánik podnikateľských aktivít a plánov bližšie nekonkretizuje a nepreukazuje, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Je potrebné prihliadať na dobré mravy a na poškodenú osobu. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, v niektorých prípadoch predstavujú takmer 100 % ročne zo sumy získanej dlžníkom od spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. Dlžníci sa zaviazali v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov platiť sankciu vo výške 0,25 % denne, čiže 91,25 % ročne. Žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, o čom svedčí článok v denníku SME zo 16.07.2012 a boli aj predmetom záujmu Európskej komisie, o čom svedčí jej list. Práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov. Žalovaný považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ak si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Aj v prípade porušenia práva žalobcu samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom okresného súdu. Žalobca nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti (nemožno tvrdiť, že žalobcovi škoda vznikla postupom exekučného súdu). Žalovaný si týmto vyjadrením uplatnil aj právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5NcC/47/2013-17 z 28.02.2013 rozhodol o nevyhlúčení sudkyne JUDr. Jany Haluškovéj z prejednávania a rozhodovania vecí.

Na pojednávaní dňa 07.10.2013 sa nezúčastnil žiaden z riadne a včas predvolaných účastníkov, žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil. Súd vec rozhodol v neprítomnosti účastníkov, prihliadajúc na obsah spisu a doteraz vykonané dôkazy, čo je postup podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom Obč. súd. por.).

Žalobca navrhol elektronickým podaním z 03.10.2013 prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd bližšie neoznačeným rozhodnutím krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu, povereného prejednaním vecí. Poukázal pritom na § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Obč. súd. por. K svojmu návrhu pripojil rovnopis sťažnosti z 30.09.2013, adresovanej Ústavnému súdu SR sťažovateľa Pohotovosť, s.r.o. voči porušovateľovi základného práva Krajský súd v Žiline sp. zn. 5NcC/47/2013. Tento návrh žalobcu bol zamietnutý uznesením Okresného súdu Lipt.Mikuláš zo 07.10.2013 sp. zn. 8C/174/2012, vyhlásenom na pojednávaní 07.10.2013. Vzhľadom na obsah meritórneho posúdenia vecí a zamietnutie nedôvodnej žaloby vo veci samej bolo nehospodárnym odkladať rozhodnutie vo veci samej na dobu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o neprerušení konania. Neúčelným a nehospodárnym bolo rozhodovať v zmysle procesného návrhu žalobcu medzitémym rozsudkom o základe prejednávanéj veci a prenechať rozhodnutie o výške žalovaného nároku ďalšiemu rozsudku. Ak by aj žaloba čo do základu bola dôvodná, rozhodnutie o výške plnenia by nevyžadovalo rozsiahle dokazovanie odôvodňujúce vydanie medzitémneho rozsudku.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. v platnom znení v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/ 2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Postupujúc podľa označenej právnej úpravy súd žalobu zamietol pre neunesenie žalobcovho dôkazného bremena. Novelizáciou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 519/1991 Zb. bola civilnoprávna zásada materiálnej pravdy nahradená v sporovom konaní zásadou prejednacou, v zmysle ktorej dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno nesú účastníci konania, nie súd. Úlohou súdu je vykonať navrhnuté dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. Občiansky súdny poriadok v § 120 ods. 1 ukladá účastníkom dôkaznú povinnosť ohľadom ich tvrdení. Procesným dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je zamietnutie žaloby. Pre úplnosť súd poznamenáva, že dôkazná povinnosť má dve časti: účastník je povinný najskôr relevantné skutkové tvrdenia predniesť a následne je povinný preukázať ich pravdivosť relevantnými dôkazmi.

V prejednávanom prípade súd v prvom rade skúmal splnenie základného predpokladu uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na súde, ktorým je v zmysle §-u 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. v platnom znení predbežné prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného podanej na príslušnom orgáne, ktorým je v súdenom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca v žalobe len všeobecne tvrdil, že tento zákonný postup dodržal písomnou žiadosťou, ktorú bližšie nešpecifikoval napr. dátumom vyhotovenia, označením jej adresáta, predmetu, dátumom doručenia adresátovi. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uvádza, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené 23.04.2012, žaloba bola súdu doručená 27.09.2012, teda pred uplynutím lehoty 6 mesiacov, určených na predbežné prerokovanie nároku v § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení. Obidve strany sporu súd musí upozorniť na skutočnosť, že v tomto súdnom konaní je žalovaným štát - Slovenská republika - ako nositeľ právnej subjektivity (právnická osoba), menom ktorého koná štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR (§ 21 Obč. zák., § 21 ods. 2 Obč. súd. por.). Žalovaným nie je štátny orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré pri postupe podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. v platnom znení nekoná za štát, ale v rámci vlastných kompetencií zverených mu zákonom koná vo vlastnom mene, na vlastný účet ako samostatná právnická osoba. Je potom bez právneho významu tvrdenie žalobcu, že žalovaný do dňa podania žaloby na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku pozitívne nereagoval. Rovnako žalovaný (t. j. Slovenská republika)

v písomnom vyjadrení k žalobe uvádza, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené 23.04.2012. Tieto žiadosti však zrejme boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré v tomto súdnom konaní koná za štát. Ak boli žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručené žalovanému namiesto toho, aby boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR, potom nárok žalobcu nebol prerokovaný predbežne a žaloba je z hľadiska § 15 zák. č. 514/2003 Z. z. podaná predčasne. Ak boli tieto žiadosti doručené kompetentnému orgánu Ministerstvu spravodlivosti SR (lebo ani jedna strana sporu dôsledne nerozlišuje postavenie štátu ako účastníka konania, za ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti SR a postavenie Ministerstva spravodlivosti SR ako orgánu kompetentnému na konanie podľa § 15 zák. č. 514/2003 Z. z.), potom žalobca neunesol na preukázanie tohto tvrdenia dôkazné bremeno. Žalobca v prvom rade ani netvrdil, kedy sa v súdenom prípade obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR (nie na Slovenskú republiku) s písomnou žiadosťou o predbežné prerokovanie súdeného nároku na náhradu škody, čo bolo obsahom jeho žiadosti, či, akým spôsobom a kedy Ministerstvo spravodlivosti SR reagovalo, či nárok žalobcu na náhradu škody nebol uspokojený, alebo bol uspokojený len čiastočne, alebo mu bolo písomne oznámené, že jeho nárok na náhradu škody uspokojený nebude. Ak sa žalobca obrátil na kompetentný orgán spoločnou žiadosťou, týkajúcou sa viacerých škodových prípadov, aj to mal jasne v žalobe tvrdiť. Rovnako žalobca neoznačil dôkaz, ktorým by preukázal podanie písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v súdenom prípade. Ak by aj súd vychádzal z toho, že žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe dôsledne nerozlišuje konanie Ministerstva spravodlivosti SR za SR a Ministerstva spravodlivosti SR, a teda prvé žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody boli doručené Ministerstvu spravodlivosti SR 23.04.2012, potom je žaloba z čisto časového hľadiska podaná predčasne s poukazom na § 16 ods. 4 označenej právnej úpravy, lebo od 23.04.2012 (najskorší termín podania písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) neuplynula do podania žaloby 27.09.2012 zákonná lehota 6 mesiacov.

Ako právny základ žalovaného nároku žalobca uvádza nesprávny úradný postup Okresného súdu Lipt. Mikuláš pri vydávaní poverenia v exekučnej veci vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 7035/2011. Z pripojeného spisu tunajšieho okresného súdu sp. zn. 7Er/882/2011 je preukázané, že ide o exekučnú vec súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 62, ktorý jej prideliť sp. zn. EX 7035/11. Dňa 24.06.2011 bola tunajšiemu okresnému súdu doručená, čo vyplýva z prezenčnej súdnej pečiatky žiadosť o udelenie poverenia tohto súdneho exekútora v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti povinnému L. W., A. XX.XX.XXXX, bytom D.. P., Š. XXXX/X pre vymoženie 436 € s príslušenstvom na základe návrhu oprávneného z 03.05.2011, ktorý bol k tejto žiadosti pripojený. Ako exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriaďovateľa Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, Bratislava z 23.02.2011, sp. zn. SR 15345/10, právoplatný 21.03.2011 a vykonateľný 24.03.2011, ktorým bol povinný zaviazaný na zaplatenie sumy 436 € a príslušenstva z titulu blankozmenky vystavenej povinnou 19.11.2009 na zabezpečenie bližšie v exekučnom titule nešpecifikovaného plnenia z neoznačenej zmluvy o úvere. Tunajší okresný súd pri činnosti predchádzajúcej vydaniu poverenia skúmal podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 (keďže novelizácia Exekučného poriadku zákonom č. 102/2011 Z. z. neobsahovala prechodné a záverečné ustanovenia) súlad exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia uznesením č.k. 7Er/882/2011-15 z 28.07.2011, právoplatným 18.08.2011, zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodcovský súd v rozpore so spotrebiteľským právom a smernicou rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách neposúdil právny vzťah účastníkov ako spotrebiteľský, pričom zmluva o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou je neprimeraná odplata za poskytnutie úveru. Rozhodcovský súd priznal zákonom nedovolené plnenie (v spotrebiteľskej zmluve absentuje údaj o RPMN, takže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov). Došlo aj k porušeniu zákazu plniť dlh zmenkou znejúcou na zmenkovú sumu v čase vyplnenia nepresahujúcou 30 % istiny spotrebiteľského úveru.

Postup exekučného súdu pri vydávaní tohto poverenia je potrebné posudzovať podľa §-u 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011, ktoré ukladá súdu povinnosť do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie pod podmienkou, že nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom; táto lehota neplatí v prípade exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, tak 15-dňová lehota na udelenie poverenia sa na tento prípad nevzťahovala. Pri vydávaní poverenia súd postupoval so všetkou opatrnosťou a po zistení väd konania predchádzajúceho vydaniu exekučného titulu žiadosť súdneho exekútora uznesením zamietol. Týmto postupom aj súdnemu exekútorovi a oprávnenému

bola poskytnutá ochrana spočívajúca v tom, že nebolo vymáhané a prijaté plnenie bez právneho titulu. Ďalším dôvodom zamietnutia žaloby je teda to, že žalobca nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalobca je oprávnený domáhať sa plnenia nároku z úverovej zmluvy v občianskom súdnom konaní tak, ako vyplýva z rozhodovacej súdnej činnosti, na ktorú vo svojom vyjadrení poukázal žalovaný. Ďalej súd uvádza, že môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahu v súdnom konaní v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. len v prípade jeho konštatovania vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva o porušení práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti konštatujúcom porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalobca ani v tejto časti žaloby nespĺnil svoju dôkaznú povinnosť a netvrdil ani nepreukázal kedy, ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorým rozhodnutím zistil existenciu prieťahov v exekučnom súdnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu I.stupňa.

Žalobca nepreukázal ani výšku tvrdenej majetkovej škody 1.557,80eur minimálne vzhľadom na to, že úverová zmluva neobsahuje údaj o RPMN, takže úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca netvrdil výšku dohodnutej úverovej istiny, úročenia úveru, či a koľko splátok žalovaný zaplatil, kedy sa tak stalo, čo sú skutočnosti nevyhnuté pre zistenie nesplateného zostatku jej dlhu a pre posúdenie výšky škody, právo na zaplatenie ktorej si žalobca uplatňuje práve vo výške odvíjajúcej sa od výšky úveru a jeho príslušenstva. Pri dôvodoch požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvencii povinného. Ak konaním súdu malo dôjsť u členov riadiacich orgánov žalobcu, resp. majiteľov právnickej osoby k pocitu frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a v rovnosť spoločnosti, ako fyzické osoby sa môžu domáhať ochrany svojich práv zákonom predpísaným spôsobom. Žalobca netvrdil konkrétne, kedy a ktoré jeho plánované podnikateľské aktivity a už vytvorené podnikateľské plány zanikli ani tento zánik nepreukázal. Žalobca tiež netvrdil a nepreukázal, že došlo k strate zisku z realizovaného obchodu a hospodárskej strate na žalobcu (napr. predložením výpisov z účtovnej evidencie potom, čo by žalobca musel tvrdiť konkrétnu výšku tejto straty a obdobie jej vzniku - aj keď môže ísť o skutočnosti tvoriace predmet žalobcovho obchodného tajomstva, potom záleží od žalobcu, či ich bude naďalej tajiť a vystavuje sa riziku neunesenia dôkazného bremena v konaní o náhradu škody, alebo ich zverejní a splní dôkaznú povinnosť). Napokon žalobca konkrétne netvrdil a nepreukázal ani ovplyvnenie jeho ďalších podnikateľských postupov a jeho neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Pre nedostatok skutkových tvrdení, uvedených v žalobe a neúčast' žalobcu na súdnom pojednávaní, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, súd nemohol posúdiť, kedy sa ako poškodený o škodu dozvedel, preto nebolo možné bližšie sa zaoberať žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Vzhľadom na ostatné dôvody pre zamietnutie žaloby bolo nadbytočným odročovanie pojednávania a dokazovanie, či k premlčaniu žalovaného nároku došlo, alebo nie.

Záverom možno konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v celom rozsahu. Napriek obsiahlosti žaloby netvrdil a ani nepreukázal základné atribúty zodpovednostného právneho vzťahu, ktorými sú zavinené protiprávne konanie, vznik škody (vzhľadom na neexistenciu zavineného protiprávneho konania bolo nadbytočným ďalej vznik škody dokazovať, opäť však možno poukázať na nedostatok skutkových tvrdení a neoznačenie príslušných dôkazov), ani príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou, ktorá mala vzniknúť a zavineným protiprávnym konaním.

Rozhodnutie o náhrade trov konania je založené na § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. V konaní úspešný žalovaný síce v písomnom vyjadrení z 30.09.2013 podal návrh na prisúdenie náhrady vzniknutých trov, ktoré v zákonnej lehote nevyčíslil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.